

se, om der er nogen Forsamling i Verden, som stiller sig mere liberalt end det danske Folketing. Derfor have vi ladet os forføre til her atter at henvise dette Andragende til Ministeren. Meningen med Henvisningen af Andragendet er naturligvis, at hun nu skal have 48 Kr. til hver af Børnene i Stedet for 36 Kr., men det er ikke Meningen at forhøje hendes Pension; Meningen er at forhøje Understøttelsen til Børnene, saalænge de ikke have naaet til den Alder, da de kunne sørge for sig selv. Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet til det høje Ting og Krigsministeren.

Krigsministeren (Schnack): Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte med Hensyn til vort Forhold til Loven, men da vore Underofficerer jo af alle ere anerkendte for at være saa ugunstigt stillede, mener jeg, at man fuldt ud kan forsvare enhver Humanitet over for deres Enker og Børn, og jeg skal derfor med Glæde modtage Henvisningen.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 4 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1571).

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Man gik derefter til Indstillingerne Nr. 9 og 14 til *Marineministeren* (se Tillæg B., Sp. 1571—74), hvortil hører Betænkningens Nr. 71 (se Tillæg B., Sp. 1529) og Nr. 99 (se Tillæg B., Sp. 1557).

Ordføreren (Busk): Af Udvalget er der foreslaaet henvist to Andragender til Marineministeren. Det første Andragende findes i Betænkningen Nr. 71; det er fra en forhenværende Hjælpepølse ved Helsingør Lodseri A. O. Andersen om Forhøjelse af den ham tilstaaede aarlige Understøttelse. Det oplyses i Andragendet at denne Mand ved Tillægsbevillingsloven for 1896—97 har faaet en aarlig Understøttelse paa 200 Kr. Han er nu 85 Aar gammel og har en svagelig Hustru og en ligeledes svagelig 14-aarig Datter at forsørge. I Alderdomsunderstøttelse modtager denne Mand 120 Kr. om Aaret, og saa driver han ved Konens Hjælp en lille Brødhandel, som kun giver ringe Indtægt. Nu erkender Finansudvalget for sit Vedkom-

mende, at der bør tages noget Hensyn til denne Mand, men rigtignok med det Forbehold, som jeg særlig vil adressere til det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), som vistnok ogsaa er Medlem af Helsingør Kommunalbestyrelse, at det, hvis den højtærede Marineminister velvilligst tager imod Henvisningen af dette Andragende, rigtignok ikke er Meningen, at Helsingørs Kommune saa skal tage de 120 Kr. fra ham og sige: Naa ja, naar han nu faar mere af Statskassen, ville vi se at spare de Skillinger. Det er altsaa Forudsætningen for Finansudvalgets Vedkommende, at, naar denne Mand skulde have lidt mere end disse 320 Kr., som han og hans svagelige Hustru tillige med det svagelige Barn nu have, dette da ogsaa virkelig kommer den paagældende Mand selv til Nytte, og at det ikke gaar, som det desværre gaar saa mange Steder, at Kommunalbestyrelsen trækker af, naar vedkommende faar nogen Hjælp af Staten. Dette adresserer jeg som sagt til det ærede Medlem for Helsingør; han er jo en mægtig Mand nede i Helsingør og sandsynligvis ogsaa i Byraadet, og han er jo — det vide vi — en human Mand, saa han vil nok hjælpe til, at Beløbet virkelig bliver brugt paa den Maade, som Meningen er. For at støtte ham i disse Bestræbelser er det, at jeg her paa Udvalgets Vegne har udtalt min Tilslutning. Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet.

Saa er der endnu et Andragende til den ærede Marineminister, nemlig Nr. 99, fra Bestyrelsen for Arbejdsmandenes Fagforening for Orlogsværftet om en Lønforhøjelse. Det oplyses, at man allerede i April 1899 har indgivet et Andragende til den daværende Chef for Orlogsværftet, nu afskediget Kontreadmiral Bruun, hvori man udtalte Ønske om, at den mindste Løn for private dag- og ugelønnede Arbejdsmand maatte blive forhøjet til 3 Kr. pr. Dag, at Overarbejde mellem Kl. 4 og 8 Eftermiddag maatte blive betalt med 35 Øre pr. Time, at Søn- og Helligdags- samt Natarbejde maatte blive betalt med almindelig Løn plus 50 pCt. Tillæg, at Arbejde uden for Værftet maatte blive betalt med almindelig Løn plus 33 pCt. Tillæg, at Arbejdstøj maatte udleveres til alt urenlige Arbejde, og at der ved Ulykestilfælde (Blyforgiftning) maatte bibeholdes den gamle Understøttelse. Under 3die Maj modtog de saa Svar fra Værftets Chef. I Eftersommeren 1900 rettede de atter en Henvendelse om samme Sag til Værftets Chef. Nu erkender Finansudvalget, at det